Ο Εθνικισμός Είναι Συνταγή Υποταγής, Είναι Ιδεολογία Θανάτου (Φυλλάδιο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το φυλλάδιο δημοσιεύτηκε τον Μαρτη του 2012, από την Μαθητική Ομάδα Σκαπούλα στην Λευκωσία.

Περιεχόμενο

Ο εθνικισμός είναι συνταγή υποταγής – είναι ιδεολογία θανάτου

Τα εθνικά τα ιδεώδη χάπια της αποχαύχωσης

που τα πλασάρουν οι εμπόροι σε χαύνους καταναλωτές

πατρίδα έννοια συνώνυμη με την απάτη και τη βία

οι νταβατζήδες της μιζέριας μας υμνούν τα όσια της φυλής

Παρελάσεις: Μαζί τους αναδύεται η μπόχα του μιλιταρισμού και του φασισμού. Αναδείχτηκαν από τη χιτλερική νεολαία, μεταφέρθηκαν στην Ελλάδα από το Μεταξά, και στη Κύπρο ήρθαν ως μέρος του εκπαιδευτικού συστήματος που υιοθετήθηκε μετά την ανεξαρτησία, που βασίστηκε σε μεγάλο βαθμό πάνω στο ελληνικό. Οι παρελάσεις επιβάλλουν την ομοιομορφία, διαχωρίζουν τους μαθητές σε καλούς-κακούς και μέτριους (η θέση του σημαιοφόρου είναι ιδιαίτερο καμάρι για κάποιους) και λειτουργούν ως προθάλαμος για τη στρατιωτική πειθαρχία. Είναι ένας τρόπος να φανατίσουν τους μαθητές με το πατριωτικό ιδεώδες. Είναι η προβολή μιας υποταγμένης μάζας, που χαιρετά τη πολιτική εξουσία και που αναγνωρίζει τη θέση της ως υπήκοος των κυρίαρχων…

Όταν ο εθνικισμός και ο μιλιταρισμός βγαίνουν για παρέλαση, δε μπαίνουμε στη γραμμή!

Όπως και κάθε χρόνο, εμείς οι μαθητές καλούμαστε να παρελάσουμε και να συμμετέχουμε ενεργά στις (σχολικές και μη) εθνικές φιέστες για την 25η μαρτίου και την 1η απριλίου. Η «εθνική ταυτότητα» που βλέπουμε στη Κύπρο είναι σχετικά πρόσφατο δημιούργημα, από την αγγλοκρατία ουσιαστικά, (εκεί στα τέλη του 19ου αιώνα) που διαχώρισε τους ανθρώπους σε έλληνες και τούρκους για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά της. Την πράξη αυτή αγκάλιασαν τα ντόπια αφεντικά και η εκκλησία αφού βρήκαν τρόπο να προασπίσουν τα οικονομικά τους συμφέροντα. Πως; Η προσήλωση στο «εθνικό όραμα» των δύο κοινοτήτων έβαλε φρένο στις δικοινοτικές απεργίες και τους αγώνες των δεκαετιών ’30 και ’40, αφού πλέον ο εχθρός αναγνωριζόταν όχι στη μούρη του αφεντικού, αλλά στο πρόσωπο κάποιου άλλου εργαζόμενου.

Σχολεία – κλουβιά & κλούβια ιδανικά…

Από τις πρώτες κιόλας τάξεις του δημοτικού τρώμε στη μάπα το εθνικό ιδεολόγημα. Μαθήματα ιστορίας σε γαλανόλευκο φόντο, παρελάσεις, εθνικές γιορτές και επέτειοι και σημαίες συνθέτουν

σημαντικό κομμάτι της σχολικής πλύσης εγκεφάλου. Μας μαθαίνουν ότι είμαστε έλληνες, ότι είμαστε κομμάτι αυτής της «ένδοξης ιστορίας», είτε το θέλουμε είτε όχι. Γιατί; Επειδή θέλουν μαθητές που θα μεγαλώσουν και θα γίνουν καλοί υπήκοοι του συστήματος, πατριώτες, νομοταγείς και υποταγμένοι. Γιατί στην τελική αυτό ήταν ο σκοπός από την αρχή. Τα εθνικά ιδεώδη θέλουν να μας πείσουν πως οι καταπιεσμένοι και οι καταπιεστές ανήκουν στο ίδιο σώμα, ουσιαστικά να κρύψουν τις ανισότητες αυτής της κοινωνίας πίσω από το μανδύα του έθνους.

Συχνά πυκνά ακούμε διάφορα καλέσματα από τον πρόεδρο της δημοκρατίας, τον υπουργό παιδείας και διάφορα αφεντικά για ενότητα με βάση τα εθνικά κριτήρια, είτε για την οικονομία, είτε για το κυπριακό και ούτω καθεξής. Η εθνική ενότητα μας φέρνει αναγούλα! Γιατί το εθνικό συμφέρον είναι το συμφέρον των αφεντικών, όλων εκείνων που μας ταΐζουν τα εθνικά παραμύθια με το φτυάρι, και εμείς δεν έχουμε κανένα κοινό συμφέρον με όσους μας κλέβουν τη ζωή και μας επιβάλλουν τους καταναγκασμούς του σχολείου, του στρατού και της δουλειάς. Ο πατριωτισμός βρωμάει υποδούλωση, αφού έτσι ο καταπιεστής γίνεται αδερφός σου, μέσα στα πλαίσια της φαντασιακής κοινότητας του έθνους.

Ας το θέσουμε πιο απλά. Παλαιότερα, τα αφεντικά βασίζονταν στη χρήση της βίας από την αστυνομία και το στρατό για να διατηρήσουν τη κυριαρχία τους, όμως σήμερα αυτή τη δουλειά έχει αναλάβει η σχολική μηχανή, που στα γρανάζια της ισοπεδώνει οτιδήποτε διαφορετικό και ξερνάει εθνική ομοψυχία και ομοιογένεια. Τι καλύτερος τρόπος άλλωστε για να υποδουλώσουν τη κοινωνία από το να της δώσουν έναν «βάρβαρο» εχθρό, όποια χαρακτηριστικά του προσδίδονται κατά καιρούς, και να τονίζουν την ανάγκη συσπείρωσης απέναντι σε μια εξωτερική απειλή; Έτσι άλλωστε δικαιολογείται και η ύπαρξη τους, ως και καλά προστάτες μας από τους βαρβάρους.

Τα σχολεία παίζουν σημαντικό ρόλο στην αναπαραγωγή του εθνικισμού, και συχνά συμβάλουν η οικογένεια και η εκκλησία. Ουσιαστικά διαμορφώνουν τη νεολαία με συγκεκριμένα πρότυπα. Μας βαφτίζουν με τη βία και μας φορτώνουν τη θρησκεία τους, μας βάζουν να απαγγέλουμε τα αιμοδιψή τους ποιήματα και να κουβαλάμε τις σημαίες τους, μας βάζουν να παρελάσουμε και πάει λέγοντας. Και στις δύο πλευρές του νησιού μας λένε παρόμοια πράματα, ότι, ανάλογα, οι τάδε έσφαζαν και βίαζαν επομένως όσα έκαναν «οι δικοί μας» ήταν δικαιολογημένα. Σκατά! Οι πράξεις του εθνικού μίσους είναι κανιβαλισμός, πάντα σύμφωνα με τα συμφέροντα των αφεντικών, από την αγγλοκρατία μέχρι σήμερα.

Μια πατρίδα που σε καίει πως μπορείς να σεβαστείς;

Το σκηνικό αλλάζει. Οικονομική κρίση, απολύσεις, ανεργία, ακόμα και στη Κύπρο σιγά σιγά γίνονται μέρος της καθημερινότητας μας. Οι εκκλήσεις για εθνική ενότητα παίρνουν άλλη διάσταση, αφού αποτελούν μέρος της επίθεσης στην αξιοπρέπεια μας. Εκείνοι που μας καλούν να σφίξουμε λίγο το ζωνάρι (λίγο μωρέ, όχι πολύ… προς το παρόν) στο όνομα του εθνικού καλού είναι αυτοί που χωρίς δεύτερη σκέψη θα σπρώξουν μεγάλα κομμάτια της κοινωνίας στην εξαθλίωση, είναι αυτοί που μας εκμεταλλεύονται και μας καταπιέζουν καθημερινά. Νομίζουν θα τη βγάλουν καθαρή… στο χέρι μας είναι να τους διαψεύσουμε.

Και γι’ αυτό είμαστε προδότες!

Γιατί ξέρουμε πως τους εθνικούς διαχωρισμούς τους επιβάλει η πολιτική, οικονομική και θρησκευτική εξουσία. Γιατί ξέρουμε πως στην πραγματικότητα δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε με τους τ/κ μαθητές. Γιατί ξέρουμε πως οι διαχωρισμοί που χαράσσουν τα σύνορα και το εθνικό μίσος είναι πλαστοί και το μόνο που κάνουν είναι να καλύπτουν την άνιση, ιεραρχική δόμηση αυτού του κόσμου. Τα εθνικά ιδεώδη προσπαθούν να κρύψουν αυτό που αναδύεται όλο και πιο ξεκάθαρα: ο

εχθρός παντού και πάντα είναι ίδιος: το κράτος, το κεφάλαιο και κάθε εξουσία. Γιατί αναγνωρίζουμε τους ρόλους μας ως εργάτες του αύριο, όπου ξημερώνει ένα μέλλον δίχως προσδοκίες, μας πλαθουνε ως αναλώσιμο και χειραγωγήσιμο εργατικό δυναμικό, πνιγμένο στη υποτέλεια και καταδικασμένο να κρατήσει αυτή τη καπιταλιστική πυραμίδα της καταπίεσης ζωντανή. Γιατί απαρνιόμαστε πολεμικά την επιβολή της “εθνικής συναίνεσης” και τασσόμαστε συνειδητά στο στρατόπεδο των κολασμένων- χαράζοντας προοπτικές και μονοπάτια έμπρακτης ταξικής αντίστασης. Δε θα γίνουμε τροφή για τα θηρία! Γι’ αυτό λοιπόν αρνούμαστε κάθε εθνικό παραμύθι και κάθε εθνικιστικό φρόνημα.

Εμείς προτείνουμε τη δημιουργία μιας αυτοοργανωμένης μαθητικής κοινότητας αγώνα, που θα οργανώνεται και θα δρα πέρα από εθνικούς διαχωρισμούς και περιχαρακώσεις. Που θα πολεμά στη πράξη την υποταγή που επιβάλει η εθνική ενότητα, που απέναντι στη κανονικότητα του εθνικισμού θα αντιτάξει την αξιοπρέπεια και την αντίσταση...

Sidet buyuleyijidir sidet umutur

Umut suz ve sesiz bir

Sesiz bir dunada

Η βίαιη αντίσταση είναι η μόνη ελπίδα

σε μια χώρα δίχως ελπίδα και φωνή

Κάθε πατρίδα είναι φυλακή

Σαμποτάζ στις παρελάσεις και κάθε εθνική γιορτή

Μαθητική Ομάδα Σκαπούλα skapoula.espivblogs.net

Όσοι επιθυμούν να επικοινωνήσουν μαζί μας, υπάρχει η ηλεκτρονική διεύθυνση skapoula.espivblogs.net και το μαιλ skapoula@espiv.net. Μπορείτε επίσης να μας βρείτε στο αυτοοργανωμένο μαθητικό καφενείο που θα ανοίγει κάθε Παρασκευή, ξεκινώντας από τον απρίλη, στο χώρο της κατάληψης της νεκρής ζώνης Λήδρας.

Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Φυλλάδια, Μαθητική Ομάδα Σκαπούλα (Ομάδα), Δεκαετία 2010-2019, 2012, Λευκωσία (νότια), Λευκωσία, Μαθητικές Παρελάσεις, Εθνικισμός/Ακροδεξιά

From:
https://movementsarchive.org/ - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:leaflets:skapoula:skapoula_ethnikismos

Last update: **2020/07/14 16:18**